

**Concurs pentru numirea în funcție a inspectorilor judiciari
Direcția de inspecție pentru judecători
Proba scrisă - Procedură Civilă
BAREM VARIANTA III**

Subiectul nr.1

Administrarea probelor în procesul civil. Locul administrării probelor și cheltuielile necesare.

Punctaj: 2 puncte

Sediul materiei: art.260 - 262 C.pr.civ., art. 254 alin.2 C.pr.civ.

Administrarea probelor

Administrarea probelor se va face în ordinea stabilită de instanță.

Probele se vor administra, când este posibil, chiar în ședința în care au fost încuviințate. Pentru administrarea celorlalte probe se va fixa termen, luându-se totodată măsurile ce se impun pentru prezentarea martorilor, efectuarea expertizelor, aducerea înscrisurilor și a oricăror alte mijloace de probă.

Probele vor fi administrate înainte de începerea dezbaterilor asupra fondului, dacă legea nu prevede altfel.

Dovada și dovada contrară vor fi administrate, atunci când este posibil, în aceeași ședință.

Dacă s-a dispus o cercetare la fața locului, aceasta se va efectua, când este cazul, mai înainte de administrarea celorlalte probe.

Când proba cu martori a fost încuviințată în condițiile prevăzute la art. 254 alin. (2) C.pr.civ, dovada contrară va fi cerută, sub sancțiunea decăderii, în aceeași ședință, dacă amândouă părțile sunt de față.

Partea care a lipsit la încuviințarea dovezii este obligată să ceară proba contrară la ședința următoare, iar în caz de împiedicare, la primul termen când se înfățișează.

Potrivit art. 254 alin.2 C.pr.civ.:

Dovezile care nu au fost propuse de către reclamant prin cererea de chemare în judecată, iar de către pârât prin întâmpinare nu vor mai putea fi cerute și încuviințate în cursul procesului, în afară de cazurile în care:

- 1.necesitatea probei rezultă din modificarea cererii;
- 2.nevoia administrării probei reiese din cercetarea judecătorească și partea nu o putea prevedea;

3. partea învederează instanței că, din motive temeinic justificate, nu a putut propune în termen probele cerute;

4. administrarea probei nu duce la amânarea judecării;

5. există acordul expres al tuturor părților.

Locul administrării probelor

Administrarea probelor se face în fața instanței de judecată sesizate, în ședință publică, dacă legea nu dispune altfel.

Dacă, din motive obiective, administrarea probelor nu se poate face decât în afara localității de reședință a instanței, aceasta se va putea efectua prin comisie rogatorie, de către o instanță de același grad sau chiar mai mică în grad, dacă în acea localitate nu există o instanță de același grad. În cazul în care felul dovezii îngăduie și părțile se învoiesc, instanța care administrează proba poate fi scutită de citarea părților.

Când instanța care a primit comisia rogatorie constată că administrarea probei urmează a se face în circumscripția altei instanțe, va înainta, pe cale administrativă, cererea de comisie rogatorie instanței competente, comunicând aceasta instanței de la care a primit însărcinarea.

Instanța însărcinată prin comisie rogatorie va proceda la administrarea probelor în prezența părților sau, chiar în lipsă, dacă au fost legal citate, având aceleași atribuții ca și instanța sesizată, în ceea ce privește procedura de urmat.

După ce s-a efectuat administrarea probelor prin comisie rogatorie, instanța sesizată, dacă este cazul, va fixa, din oficiu, termen pentru continuarea cercetării procesului sau, după caz, pentru dezbaterea fondului.

Cheltuielile necesare administrării probelor

Când administrarea probei încuviințate necesită cheltuieli, instanța va pune în vedere părții care a cerut-o să depună la grefă, de îndată sau în termenul fixat de instanță, dovada achitării sumei stabilite pentru acoperirea lor.

În cazurile în care proba a fost dispusă din oficiu sau la cererea procurorului în procesul pornit de acesta, instanța va stabili, prin încheiere, cheltuielile de administrare a probei și partea care trebuie să le plătească, putându-le pune și în sarcina ambelor părți.

Nedepunerea sumei stabilite pentru acoperirea cheltuielilor în termenul fixat atrage decăderea părții din dreptul de a administra dovada încuviințată în fața acelei instanțe.

Depunerea acestei sume se va putea însă face și după împlinirea termenului, dacă prin aceasta nu se amână judecata.

Regulile de mai sus sunt aplicabile și în cazul în care administrarea probei se face prin comisie rogatorie.

Subiectul nr.2

Atribuțiile inspectorului șef al Inspecției Judiciare în cadrul cercetării disciplinare după începerea acesteia, astfel cum rezultă din dispozițiile Legii

nr.317/2004 și din Regulamentul privind aprobarea normelor de efectuare a lucrărilor de inspecție, republicat

Punctaj: 3,5 puncte

Sediul materiei: art.47 alin.(3), (4) și art.48 1 alin.(2) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată, art.16 alin.(2) lit.b), alin.(5), art.33 alin.(2) și (4), art.34 alin.(3) rap.la art.17 alin.(1), (2), (3), (5), (8)-(9) art.35 alin. (4)-(6) rap. la art.18, art.37 alin.(1) rap.la art.12 alin.(7), art.39 alin.(2)- (4), art.40 alin.(1)-(2), (6)-(7), art. 47 alin.(7)-(10), (14)-(15), art.48, art.49, art.50 alin.(2) și (3), art.51 alin.(3)-(5) din Regulamentul privind aprobarea normelor de efectuare a lucrărilor de inspecție, republicat

Inspectorul șef avizează în procedura cercetării disciplinare, anterior comunicării către magistratul vizat a rezoluției prin care s-a dispus începerea cercetării disciplinare, referatul de conexare a două lucrări de inspecție care au același obiect sau care vizează același magistrat, aflate în aceeași fază de soluționare, respectiv cercetare disciplinară și cu privire la care nu există riscul depășirii termenelor prevăzute de lege pentru efectuarea verificărilor prealabile, a cercetării disciplinare sau a prescripției răspunderii disciplinare sau pentru încălcarea Codului deontologic, după caz.

Inspectorul-șef dacă apreciază, pe baza referatului motivat al inspectorului desemnat pentru prima dintre lucrările conexe, că ansamblul lucrărilor de inspecție conexe are un grad de complexitate ridicat, poate dispune, prin rezoluție consemnată în cuprinsul referatului, soluționarea lucrării de o echipă compusă din inspectorul solicitant și din inspectorul desemnat pentru lucrarea cu numărul următor, în ordine crescătoare, care a fost conexată

Inspectorul-șef dispune redistribuirea lucrării, din oficiu sau la cererea motivată a inspectorului care efectuează cercetarea disciplinară, a persoanei cercetate ori a autorului sesizării, în cazul în care inspectorii care au dispus-o se află în imposibilitate de îndeplinire a atribuțiilor, când imparțialitatea cercetării ar putea fi afectată, precum și în alte împrejurări obiective.

Inspectorul-șef stabilește termenul de efectuare a cercetării disciplinare și prelungirea acestuia pe baza referatului motivat al inspectorului/ echipei de inspector, apreciind asupra necesității prelungirii termenelor pe baza volumului și structurii activității inspectorilor desemnați sau a altor situații obiective.

Inspectorul-șef aprobă sau respinge solicitările de prelungire a termenelor, prin rezoluție consemnată în cuprinsul referatelor de solicitare. Prin aceeași rezoluție se poate stabili un termen de prelungire mai scurt decât cel maxim prevăzut de lege sau regulament ori decât cel solicitat.

Inspectorul-șef poate stabili, din oficiu, un termen mai scurt decât cele stabilite de secțiile care au formulat sesizarea, în cazul în care Inspecția Judiciară este sesizată în cauze urgente sau care prezintă un interes public deosebit de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii.

Inspectorul-șef avizează procesul verbal de sesizare din oficiu întocmit de inspectorii care constată în cursul cercetării disciplinare sau al completării acesteia, încălcarea altor norme legale sau regulamentare decât cele care fac obiectul cercetării.

Rezoluția prin care s-a dispus suspendarea cercetării disciplinare pentru punerea în mișcare a acțiunii penale pentru aceeași faptă ori, după caz, reluarea cercetării disciplinare după suspendare este supusă avizării de directorul direcției și de inspectorul-șef.

Dacă în procedura avizării anterior menționate se constată că nu sunt întrunite condițiile pentru dispunerea suspendării ori reluarea cercetării disciplinare, inspectorul-șef, din oficiu sau la propunerea directorului de direcție, dispune, prin rezoluție, continuarea cercetării disciplinare sau, după caz, menținerea suspendării.

Rezoluția inspectorului-șef de continuare a cercetării disciplinare sau, după caz, de menținere a suspendării se comunică magistratului vizat, prin adresă semnată de inspectorul-șef.

Nota de suspendare din funcție a magistratului vizat este supusă avizării de directorul direcției și de inspectorul-șef și împreună cu o copie a dosarului, și, după caz, un exemplar al avizului cu observații sau al avizului negativ, se înaintează secției competente a Consiliului Superior al Magistraturii, prin adresă semnată de inspectorul-șef.

Rezoluția de începere a cercetării disciplinare, suportul de stocare și înștiințarea privind termenul de formulare a apărărilor, probelor și excepțiilor de către magistratul vizat se transmit în plic închis și sigilat, prin adresă semnată de inspectorul-șef, conducătorului instanței sau parchetului la care magistratul vizat își exercită funcția.

Invitația de participare la cercetarea disciplinară și procesul-verbal în care inspectorul consemnează, după caz, modul de soluționare a cererilor, excepțiilor și solicitărilor de probe formulate de magistratul vizat sau împrejurarea că nu au fost formulate apărări, probe și excepții, se transmit în plic închis și sigilat, prin adresă semnată de inspectorul-șef, conducătorului instanței sau parchetului la care magistratul vizat își exercită funcția.

Rezoluțiile prin care se dispun fie respingerea sesizării, fie admiterea ei și exercitarea acțiunii disciplinare se avizează de directorul de direcție și se confirmă de inspectorul-șef.

În procedura de avizare și confirmare, din oficiu sau la propunerea directorului direcției, inspectorul-șef poate dispune una din următoarele soluții:

a) confirmă rezoluția;

b) infirmă rezoluția și dispune, prin rezoluție scrisă și motivată, fie respingerea sesizării, fie admiterea ei și exercitarea acțiunii disciplinare sau, după caz, completarea cercetării disciplinare, care se poate dispune o singură dată și se efectuează în termenul stabilit de inspectorul-șef.

În caz de incompatibilitate, când imparțialitatea procedurii ar putea fi afectată sau în alte situații obiective, inspectorul-șef poate dispune completarea cercetării de un alt inspector, care va fi desemnat prin repartizare aleatorie, cu excluderea inspectorilor care au efectuat cercetarea disciplinară.

Rezoluția emisă după completarea cercetării disciplinare se avizează de directorul de direcție și se confirmă de inspectorul-șef.

Rezoluțiile de admitere a sesizării, emise de inspector, avizate și confirmate regulamentar, sau cele emise de inspectorul-șef se înaintează, secției competente a Consiliului Superior al Magistraturii. Împreună cu rezoluțiile se înaintează și dosarul de inspecție, prin adresă semnată de inspectorul-șef.

Rezoluțiile de respingere a sesizării, emise de inspector, avizate și confirmate regulamentar, precum și cele emise de inspectorul-șef, se comunică autorului sesizării, magistratului vizat și, dacă este cazul, instituțiilor care au transmis sesizarea, prin adresă semnată de inspectorul-șef.

Raportul privind constatarea în cursul cercetării disciplinare a încălcării unor norme prevăzute de Codul deontologic se avizează de directorul de direcție și inspectorul-șef. Raportul avizat sau cele însoțit, după caz, de avizul favorabil cu obiecțiuni și avizul negativ, se înaintează secției competente a Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de cel mult 30 zile de la data finalizării cercetării disciplinare, prin adresă semnată de inspectorul – șef.

Subiectul nr.3

Enumerați cazurile în care Plenul Consiliului Superior Magistraturii a constatat incompatibilitatea unei activități cu funcția de judecător/procuror.

Punctaj: 1,5 puncte

Sediul materiei: H. Plen CSM nr.821/4.09.2008, punct de vedere al Plenului CSM din ședința din 29.01.2009, H. Plen CSM nr.697/20.06.2015, punct de vedere al Plenului CSM din ședința din 26.08.2008, H. Plen CSM nr.886/20.08.2013, H. Plen nr.440/29.05.2015, H. Plen CSM nr.440/29.05.2015, H. Plen CSM nr.845/24.08.2015, Hot. Plenului CSM nr.1185/10.11.2015, H. Plen CSM nr.1200/10.11.2015, H. Plen CSM nr.33/12.01.2016, H. Plen CSM nr.1498/22.11.2016

1. Judecătorii și procurorii care au calitatea de cadru didactic pot ocupa, potrivit dispozițiilor constituționale și legale numai funcții de execuție în structurile unei facultăți sau universități, precum și în structurile unei instituții de cercetare în domeniul juridic.

2. Funcția de judecător este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, indiferent că exercitarea acesteia are loc în România sau în alt stat din Uniunea Europeană, având în vedere că dispozițiile art.5 alin.(1) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu

modificările și completările ulterioare nu fac trimitere la funcțiile desfășurate pe teritoriul României.

3. Funcția de judecător este incompatibilă cu funcția de membru în comitetul de conducere al unei biserici baptiste.

4. Funcția de judecător/procuror este incompatibilă cu cea de investitor la bursă;

5. Un magistrat nu poate face parte din asociații secrete, interzise de art. 40 alin. 4 din Constituția României, republicată.

6. Funcția de judecător/procuror este incompatibilă cu cea de membru în comisii de examinare pentru acordarea de grade tehnice sportive, doar în condițiile în care activitatea desfășurată în această calitate este remunerată.

7. Funcția de judecător/procuror este incompatibilă cu cea de arbitru la competiții, doar în condițiile în care activitatea desfășurată în această calitate este remunerată.

8. Funcția de judecător/procuror este incompatibilă cu cea de asociat sau acționar la societăți civile, societăți comerciale, inclusiv bănci sau alte instituții de credit, societăți de asigurare ori financiare, companii naționale, societăți naționale sau regii autonome și în situația în care aceste funcții au fost dobândite prin moștenire.

9. Judecătorii și procurorii pot fi membrii unor comisii de examinare numai din cadrul sistemului judiciar.

10. Funcția de judecător și procuror nu este compatibilă cu cea de președinte al comitetului de părinți al unei unități de învățământ.

11. Funcțiile de judecător și procuror sunt incompatibile cu funcția de președinte al unei case de ajutor reciproc.

12. Funcția de judecător și procuror este incompatibilă cu cea de practician de medicină complementară/alternativă.

COMISIA DE ELABORARE A SUBIECTELOR

